

Drugi fakultativni protokol uz Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima čiji je cilj ukidanje smrtne kazne

Prihvaćen i proglašen rezolucijom Generalne skupštine 44/128 od 15 decembra 1989. godine

Države članice ovog protokola,

Vjerujući da ukidanje smrtne kazne doprinosi jačanju ljudskog dostojanstva i progresivnom razvoju ljudskih prava,

Podsjećajući na član 3. Opće deklaracije o ljudskim pravima, usvojene 10. decembra 1948. godine i član 6. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, usvojen 10. decembra 1966. godine,

Konstatujući da član 6. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima upućuje na ukidanje smrtne kazne tako što naglašeno sugerira da je ukidanje smrtne kazne poželjno,

Uvjereni da sve mjere za ukidanje smrtne kazne treba smatrati kao poboljšanje uživanja prava na život,

U želji da ovim dokumentom preuzmu međunarodnu obavezu o ukidanju smrtne kazne,

Sporazumjele su se o sljedećem:

Član 1.

1. Ni jednom licu koje potpada pod jurisdikciju države članice ovog protkola ne može biti izrečena smrtna kazna.
2. Svaka država članica poduzet će sve potrebne mjere za ukidanje smrtne kazne u okviru njene jurisdikcije.

Član 2.

1. Nikakva rezerva nije dopuštena na ovaj protokol izuzev one koja je izjavljena u vrijeme ratifikacije ili pristupanja kojom se predviđa primjena smrtne kazne u vrijeme rata u slučaju presude za najteži zločin vojne prirode izvršen za vrijeme rata.
2. Država članica koja izjavi takvu rezervu u vrijeme ratifikacije ili pristupanja dostavlja Generalnom sekretaru Ujedinjenih naroda odgovarajuće propise svog unutrašnjeg zakonodavstva koji se primjenjuju u vrijeme rata.
3. Država članica koja je izjavila takvu rezervu obavještava Generalnog sekretara Ujedinjenih naroda o svakom početku ili završetku ratnog stanja na njenoj teritoriji.

Član 3.

Države članice ovog protokola uključuju u izvještaje koje podnose Komitetu za ljudska prava, u skladu sa članom 40. Pakta, informaciju o mjerama koje su usvojile u cilju provođenja ovog protokola.

Član 4.

U odnosu na države članice Pakta koje su dale izjavu u skladu sa članom 41. nadležnost Komiteta za ljudska prava da prima i razmatra predstavke kojima neka država članica tvrdi da druga država članice ne ispunjava svoje obaveze proširuje se na odredbe ovog protokola, ukoliko odnosna država članica nije izjavila suprotno u trenutku ratifikacije ili pristupanja.

Član 5.

U odnosu na države članice Prvog fakultativnog protokola uz Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima, koji je usvojen 16. decembra 1966. nadležnost Komiteta za ljudska prava da prima i razmatra predstavke od pojedinaca koji podliježu pod njenu jurisdikciju proširuje se na odredbe ovog protokola, ukoliko odnosna država članica nije izjavila suprotno u trenutku ratifikacije ili pristupanja.

Član 6.

1. Odredbe ovog protokola primjenjuju se kao dodatne odredbe Pakta.
2. Bez štete po mogućnosti rezerve na osnovu člana 2. ovog protokola, pravo zagarantirano u članu 1. stav 1. ovog protokola ne može biti opozvano na osnovu člana 4. Pakta.

Član 7.

1. Ovaj protokol otvoren je za potpis svakoj državi koja je potpisala Pakt.
2. Ovaj protokol podliježe ratifikaciji svake države koja je ratificirala Pakt ili mu je pristupila. Instrumenti o ratifikaciji deponiraju se kod Generalnog sekretara Ujedinjenih naroda.
3. Ovaj protkol otvoren je za pristupanje svakoj državi koja je ratificirala Pakt ili mu je pristupila.
4. Pristupanje stupa na snagu deponiranjem instrumenta o pristupanju kod Generalnog sekretara Ujedinjenih naroda.
5. Generalni sekretar Ujedinjenih naroda obaviještava sve države koje su potpisale ovaj protokol ili su mu pristupile o deponiranju svakog instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju.

Član 8.

1. Ovaj protokol stupa na snagu tri mjeseca nakon datuma deponiranja desetog instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju kod Generalnog sekretara Ujedinjenih naroda.
2. Za svaku državu koja ratificira ovaj protokol ili mu pristupi nakon deponiranja desetog instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju, ovaj protokol stupa na snagu tri mjeseca nakon deponiranja njenog instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju.

Član 9.

Odredbe ovog protokola proširuju se na sve dijelove saveznih država bez ograničenja ili izuzetaka.

Član 10.

Generalni sekretar Ujedinjenih naroda obavještava sve države navedene u članu 48. stav 1. Pakta o sljedećim pojedinostima:

- (a) rezervama, obavještenjima i notifikacijama na osnovu člana 2. ovog protokola;
- (b) izjavama na osnovu članova 4. i 5. ovog protokola;
- (c) potpisima, ratifikacijama ili pristupanjima na osnovu člana 7. ovog protokola;
- (d) datumu stupanja na snagu ovog protokola na osnovu člana 8. istog.

Član 11.

1. Ovaj protokol čiji su tekstovi na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom podjednako vjerodostojni bit će deponirani u arhivu Ujedinjenih naroda.
2. Generalni sekretar Ujedinjenih naroda dostavlja ovjerene kopije ovog protokola svim državama navedenim članu 48. Pakta.